

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 623
din data de 16.10.2013**

Dosar nr.: 278/2013

Petiția nr.: 1768 din 14. 03.2013

Petent: Ș.N.

Reclamat: M.P.

Obiect: lezarea dreptului la demnitate personală prin publicarea unor articole în ziarul „Curierul Văii Jiului”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Ș.N

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. M.P.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1768 din data de 14.03.2013, petentul sesizează C.N.C.D., arătând că reclamatul a publicat un articol discriminator și denigrator la adresa numelui petentului *“Un devotat fiu al Partidului Comunist-Ș.N.”*. Petentul susține că articolul este unul din lungul șir al articolelor considerate a fi discriminatoare, insultătoare, publicate cu intenții vădit hărțuitoare, cu scopul discreditării numelui și imaginii petentului.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 1768 din data de 02.04.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 2387 din data de 02.04.2013 a fost citat reclamatul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 30.04.2013.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul sesizează faptul că au fost publicate în ziarul „Curierul Văii Jiului” articole în care a fost acuzat și calificat ca fiind o persoană devotată Partidului Comunist „Un devotat fiu al Partidului Comunist –Ș.N.”, viziunea restrictiv –nostalgică a unuia care a preluat clișeele limbii de lemn...” „notițele studentului Ș.N. de la cursurile Școlii de partid Ștefan Gheorghiu...”, „reacționează ca un adevărat fiu al partidului promovând tezele și ideile ceaușiste...”, „Șt. Ș.N. se identifică astfel cu politica partidului comunist...”, “el ar fi trebuit să se detașeze cu conștiința clară a omului care a fost manipulat din copilărie până la maturitate, ajungând masa de manevră a partidului...”, “activistul Ș.N. nu numai că nu a înțeles, dar s-a considerat lezat, crezând că i se confiscă o parte din trecutul său de luptător proletar care a avut șansa să fie ridicat de la munca de jos și promovat printre susținătorii de bază ai regimului (...)”, articolele au fost mediatizate, publicate, iar numeroase adrese trimise la diverse instituții publice sau de învățământ.

4.1.2. Petentul susține că nu a avut niciun proces pe rolul vreunei instanțe de judecată în care să fi fost acuzat de plagiat. Cazierul fiindu-i curat, neexistând nicio Sentință sau Decizie judecătorească în care să fie acuzat și condamnat pentru plagiat.

4.1.3. Petentul a anexat la petiție patru articole scrise și semnate de reclamat, articole publicate în ziarul Văii Jiului și anume: în data de 14.02.2013 a fost publicat articolul cu titlul “**Ș.N. – denigrator al lui Eminescu și al culturii naționale**” în care face vorbire de lacune grave de metodă, de construcție critică și ideatică ale petentului precum: “denigrează cultura națională, reducând-o la o carete cu pagini albe și își bate în mod grosolan joc de marele Eminescu, prin formulări nefericite menite să rămână ca un stigmat înscrise pe fruntea sa de demolator și falsificator de valori. În numerele viitoare vă promit și alte lecturi tot atât de vesele (sau triste) din opera vastă și de importanță planetară a compatriotului nostru Ș.N.”; în data de 21.02.2013 a fost publicat articolul “**Un devotat fiu al Partidului Comunist: Ș.N., (...)** reacționează ca un adevărat fiu al partidului promovând tezele și ideile ceaușiste (...)”; în data de 13.07.2012 a fost publicat articolul cu titlul **Răspuns definitiv sinistrului plagiator Ș.C. alias Ș.N.** „Cu mulți ani în urmă, cam prin 2005, am fost vizitat la Cluj de un anost și anonim gazetar din Valea Jiului pe numele lui Ș.N., care nu strălucise până atunci decât prin mediocritatea sa. M-a abordat cu rugămintea de a-i conduce o teză de doctorat. Voia prin aceasta să iasă din anonim și să-și epateze colegii, arogându-și dreptul la superioritate și la poziție elitistă. Nu s-a întrebat o singură clipă, dacă zestrea sa genetică și cunoștințele cam de strânsură dobândite până atunci îl recomandau la o asemenea aventură. Și aventură a fost (...)”; iar în 16.09.2011 a fost publicat articolul cu titlul „**Dovezile de nățăgăduit ale plagiatului**”, “Prof. Univ. Dr. M.P. arată cum Ș.N. a plagiat cuvânt cu cuvânt munca distinsei cercetătoare Maria Basarab: “Cartea românească veche...”, p. 31-40, întreg capitolul reproduce întocmai capitolul “Repere ale istoriei hunedorene. Vechi cadrul cultural-religios” din vol. “Carte românească veche în Muzeul din Deva”, Deva , 1998, p de Maria Basarab, p. 14-29, cu excepția ultimului alineat”.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamatul solicită respingerea petiției pentru următoarele considerente:

Formulările petentului sunt pure invenții nedovedite, care frizează apucături naziste și dictatoriale, anticonstituționale și antidemocratice de a i se interzice dreptul la cuvânt printr-un act discriminatoriu, pe motiv că *“n-aș avea nicio calitate de a face judecăți de valoare în presă”*. Este dreptul fiecărui cetățean de a se exprima public asupra oricăror chestiuni care îl privesc, cu atât mai mult un membru al Uniunii Scriitorilor, fost membru UZP, om de opinie și de conștiință publică și fost conducător de doctorat al acestuia.

4.2.2. Reclamatul consideră o modalitate de răzbunare a petentului față de conducătorul de doctorat, pentru care a exprimat public cuvinte de venerație și apreciere. În momentul în care reclamatul a fost silit, respectând legile statului și ale demnității științifice, să respingă trei teze de doctorat ale petentului *“acestui ambițios dar neînțezat și necinstit doctorand”*, a devenit ținta atacurilor și campaniilor mass-media organizate de dânsul în foaia pe care o conduce și în care poate publica orice, cu o evidentă lipsă de obiectivitate și prin încălcarea oricăror norme de deontologie profesională, așa după cum a arătat în petiția aflată pe rol la CNCD în momentul de față. Cu o încrâncenare demnă de o cauză mai bună, a fost catalogat Profesorul Fără Obraz, Numit Cutră, acuzat că a folosit munca doctoranzilor și masteranzilor în lucrările sale, acuzat de tembelism academic, ca bolnav psihic și pensionar ramolit.

4.2.3. Reclamatul susține că, nu a făcut altceva decât să-și spună public punctul de vedere al specialistului asupra lucrărilor publicate de autor (anterior tezei de doctorat), împotriva sfaturilor, oferite cu onestitate la timpul respectiv, că aceste lucrări nu corespund din punct de vedere științific, întrucât ele sunt în cea mai mare parte plagiate, situație care îl va supune oprobiului public și îl va obliga la daune morale, așa cum s-a și întâmplat, autorul nostru fiind condamnat la o amendă penală de Tribunalul din Deva, fapt pe care autorul/petentul îl ascunde în mod necinstit. Pentru a regla definitiv conturile dintre noi pe acest subiect vă informez că în momentul de față am deschis la Judecătoria din Cluj - Napoca o acțiune civilă pentru identificarea acestor plagiate multiple. Pe de altă parte, intervențiile gazetărești n-au făcut decât să răspundă dorinței exprese a autorului/petentului exprimată în prefață de a i se aduce la cunoștință greșelile și lipsurile de care suferă aceste lucrări, așa cum se poate constata. În al doilea rând, o recentă carte aparținând universitarului Dorin Isoc, cu titlul *Ghid de acțiune contra plagiatului (Ecou, 2013)*, confirmă legitimitatea acțiunii: „Publicitatea este necesară și utilă atât din perspectiva avertizării societății asupra unui produs devenit public și nociv, cât și din punctul de vedere al prevenirii unor fapte similare”(p.131), adăugând tot acolo: „odată cu publicarea asupra operei se pot pronunța și trebuie să se pronunțe toate persoanele interesate și afectate prin dezinformare”(p.146), invocând „dreptul societății de a fi informată asupra surselor de poluare” (p.154). Tot acolo se justifică acțiunea prin afirmația: „opinia profesională a unui specialist este parte a libertății sale de expresie”(p.258). Reclamatul consideră acțiunea ca fiind perfect justificată și nu a urmărit decât informarea exactă a opiniei publice. Când privește materialul iconografic și publicistic furnizat de petent, el nu poate justifica în nici un caz acțiunea sa nocivă de plagiator, aflat în evidentă culpă de inducere în eroare a opiniei publice, însă aflat în goană teribilă și deșănțată după publicitate cu orice preț, cu atât mai periculoasă cu cât autorul n-are căderea morală nici să acorde premii, nici să compromită moral, prin fotografii, personalități de primă mână ale țării, aflate acolo ca victime inocente ale unei publicități

indecente; la fel ca și cartea de mare puerilitate a lui C.S., în care biografia „științifică” a autorului este furnizată chiar de acesta.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că petentul solicită, constatarea de către Consiliu a lezării dreptului la demnitatea personală a petentului prin publicarea unor articole în ziarul „Curierul Văii Jiului” de către partea reclamată.

5.2. **În drept**, **Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 prevede interzicerea generală a discriminării: *„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”*

5.3. Conform **art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *„orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.4. Colegiul director analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate în restricție, excludere, deosebire sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, din cauza unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională potrivit O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.5. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Petentul sesizează faptul că au fost publicate în ziarul „Curierul Văii Jiului” articole în care a fost acuzat și calificat ca fiind o persoană devotată Partidului Comunist „Un devotat fiu al Partidului Comunist –Ș.N.”, *viziunea restrictiv –nostalgică a unuia care a preluat clișeele limbii de lemn...* „notițele studentului Ș.N. de la cursurile Școlii de partid Ștefan Gheorghiu...”, *„reacționează ca un adevărat fiu al partidului promovând tezele și ideile ceaușiste...”*, *„Șt. Ș.N. se identifică astfel cu politica partidului comunist...”*, *“el ar fi trebuit să se detașeze cu conștiința clară a omului care a fost manipulat din copilărie până la maturitate, ajungând masa de manevră a partidului...”*, *“activistul Ș.N. nu numai că nu a înțeles, dar s-a considerat lezat, crezând că i se confiscă o parte din trecutul său de luptător proletar care a avut șansa să fie ridicat de la munca de jos și promovat printre susținătorii de bază ai regimului (...)”*, articolele au fost mediatizate, publicate, iar numeroase adrese trimise la diverse instituții publice sau de învățământ.

5.7. Partea reclamată, în punctul său de vedere, arată că formulările petentului sunt pure invenții nedovedite, care frizează apucături naziste și dictatoriale, anticonstituționale și antidemocratice de a i se interzice dreptul la cuvânt printr-un act discriminatoriu, pe motiv că *“n-aș avea nicio calitate de a face judecăți de valoare în presă”*. Este dreptul fiecărui cetățean de a se exprima public asupra oricăror chestiuni care îl privesc, cu atât mai mult un membru al Uniunii Scriitorilor, fost membru UZP, om de opinie și de conștiință publică și fost conducător de doctorat al acestuia. Reclamatul consideră o modalitate de răzbunare a petentului față de conducătorul de doctorat, pentru care a exprimat public cuvinte de venerație și apreciere. În momentul în care reclamatul a fost silit, respectând legile statului și ale demnității științifice, să respingă trei teze de doctorat ale petentului *“acestui ambițios dar neînvestit și necinstit doctorand”*, a devenit ținta atacurilor și campaniilor mass-media organizate de dânsul în foaia pe care o conduce și în care poate publica orice, cu o evidentă lipsă de obiectivitate și prin încălcarea oricăror norme de deontologie profesională, așa după cum a arătat în petiția aflată pe rol la CNCD în momentul de față.

5.8. Colegiul director constată faptul că, în speță, nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că petentul *nu justifică un criteriu* în baza căruia ar fi fost discriminat.

5.9. De asemenea, în soluționarea prezentei petiții apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.10. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportat la declarația reclamatului, obiect al prezentei spețe. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și în consecință se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.11. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Necesitatea ingerinței

Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

În acest demers Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului*, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margină de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

5.12. Colegiul director, reiterează faptul că, libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea

avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

5.13. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei, nr. 9815/82, hotărârea din 08.07.1986).

5.14. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere **obiectivul urmărit de reclamat**, Colegiul director constată că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată, declarațiile se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art.2 alin.(8) din același act normativ.
2. Clasarea petiției.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Redactat și motivat de: F.V., C.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.